UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: & s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

L ante IN & IQ

urn:nbn:de:hbz:466:1-98842

Visual Library

parte liburnicaꝝ demerſa. Proper. Baridos & contis roſtra liburna ſequi. Priſ. in Perihegeſi. Atq; liburnoꝝ terras. Luca. Pugnaceſq; mari Graia cū claſſe liburnos: liburnię populos. Iu/ue. Clamāte liburno. currite. i. pręcone. Idē. Et ingēti curret ſuꝑ ora liburno. ħ eſt vehiculo.

Liceo lices: facit in p̃terito licui. in ſupino licitū. & regit a parte ante noīatiuū pſonę patientis. et poſt abltm̄ a vel ab mediāte pſonę agētis. vt tuus equ⁹ licet a me decē aureis. i. app̄ciat. Liceor depo. v̄bū eſt trāſitiuū: & poſt ſe actm̄ po/ſtulat. Perſius. Et centum gręcos vno centuſſe licetur. id eſt appreciat.

Liceor. Require in dictione liceo.

Lydæ. Require in dictōe lydus.

Lydia. Ibidem Lidus. Ibidem.

L ante IG & IM

Ligeus. Require in dictiōe liger

Liger hui⁹ ligeri cū i latino ſcribit̄: ꝓpriū fuit vi/ri nomē. cui⁹ meminit Vir. lib. ęnei. x. cum ait. Dicta volāt ligeri: necnō & Troius heros. Li/ger hui⁹ ligeris cū i latino fluuius eſt gallię: qui & ligeris in recto declinari poteſt. vñ Ptolem̃. ait. Occidētale aūt latus Lugdunenſi cōiungit̄ iuxta ligerim fluuiū: vſq; ad eius originē. Nā liger nō ligerim facit in actō: ſed ligerem: vt & de cōſimili Araris & Arar Priſ. ipſe diſſeruit. Liguria cū i latino ꝓuincia eſt galliæ Ciſalpinę a ligyſto cū y gręco i ſecūda ſyl. filio Phaetontis cognoīata: teſte Fabio pictore. etſi a lego legis dictā: cū Catho. Vgutio ſomniarit. Et a li/guria fit cōis ge. Ligur. teſte Priſ. & triū generꝝ Ligus: & teſte Probo. Luca. li. i. Et nūc tonſe li gur quondā ꝑ colla decora. Virg. li. ęneid. xi. Vane ligus: fruſtraq; animis elate ſuꝑbis. Rurſum a liguria fit liguſticus liguſtica liguſticū. Iuue. Nā ſi ꝓcubuit: q̲ ſaxa liguſtica portat. Liguſtrū cū i latino arbuſculū quoddā eſt: cuius flos etiā liguſtrū vocat̄: dicēte Vir. Alba ligu/ſtra cadunt: vaccinia nigra legunt̄

Ligo ligonis.. Require in dictione ligones

Ligyſto. Require in dictiōe liger

Ligones cū i latino ſcribit̄: populi ſunt Gallię: q̲ & ligoni & ligonici vocitati ſunt. Luca. li. i. Pugnaces pictis cohibebāt ligones armis. Mart. lingon⁹ a recta flaminiaq; recēs. Ligo cū i lati. primā corripit ſylla. & ſecūdam in obliqs ꝓ/ducit. Luca. li. i. Vomere antiquos: curionum paſſa ligones: inſtrumēta ſunt agricolarum

Ligoni. Require in dictione ligones

Ligonici. Require ibidem

Liguria. Require in dictione liger.

Ligur. Ibidem. Ligus. Ibidem.

Liguſticum. Ibidem Liguſtic⁹. Ibidē

Ligula. Require in dictione lingua.

Ligulaca. Require in dictiōe lingua

Limaca huius limacæ cum i latino & c exili. & limax huius limacis declinari poteſt maſ. gñe & fœ. Pompeius. Limaces cochleæ: a limo ap/pellate ſunt. Columella lib. xi. Implicitus con/chę limax: hirſutaq; campe

Limax. Require in dictione limaca.

Limax. Req. in dic. limus. Limas. Ibidem.

Limis. Require in dictiōe limus

Lympha aqua cū y gręco ſcribit̄: q̄ & nympha l in n mutato dr̄: vt in ipſa dictione videbim⁹.

Limus ſecūda. & limis tertia decli. declinari pōt & trāſuerſum ꝑ catvel obtortū. inde hoc limen dictū eſt: teſte Feſto. Lima inſtrumētū ē fabrile Limus hui⁹ limi: genus eſt veſtis: teſte Seruio: quę ab Vgutione hęc limas hui⁹ limatis decli/nari p̄cipit̄. de qua Virg. lib. ęnei. xij. Velati li/mo & verbena tēpora vincti. vbi nōnulli Ve/lati lino legendū putāt. Verꝝ Virg. limo: nō li/no ſcriptū reliquit. vt Iginus & Caper atteſtantur. Limus item lætamen vocatur.

L ante IN & IQ

Lynceus. Require in dictione lincus

Lincum. Require ibidem.

Lyncus cū y gręco & c exili ſcribit̄: fuit rex Scy/thiæ: quē teſte Seruio ſuper lib. i. ęnei. Ceres in lyncem feram ꝯuertit. Lynx hui⁹ lyncꝫ fera cū y gręco: maſ. & fœ. gñis eſt. Hora. in. ij. carminū. Nec curat orion: leues leones: aut timidos agitare lynces. Virg. geor. iiij. Quā lynces bacchi variæ. Et alibi. Et maculoſę tegmine lyncis Vgutio dicit poſſe declinari hęc lynca: q̄d ſi cō/peritur: a λύνκα actō gręco deſcēdit. Lynce⁹ etiā cū y gręco ſcribit̄. Hora. in epiſto. Nō poſſis oculo quantū ꝯtendere lynceus. Properti⁹. Lynceus ipſe meus feros inſanit amores. Ly/cęus cum y gręco & æ diphthōgo: mons ī Ar/cadia: & propriū viri nomē. Vir. in georgicꝭ. Paſtor ab Amphryſo: vos ſiluę. amneſq; lycęi. Idem. Paſcūtur ſiluas: & ſumma lycęi. Oui. li. Faſtoꝝ. ij. Faunus in Arcadia templa Lycęus habet. Lycus cū y gręco & c exili lupus vocat̄. Lycus item eadem ſcriptura: fluuius eſt Aſſy/rioꝝ: qui Tigri immiſcetur: teſte Ptole. Curti⁹ circa initiū operis. At quom extra munimēta ſe euoluit maiore vi: ac mole agentē vndas: Ly/cum appellant. Ouid. lib. iiij. de Ponto. Huc ly/cus. huc Sagarꝭ: Peneuſq;: Hypaniſq;. Cratiſq;. Seruius autē ſuper georgi. neu. gñe lycum vocat. Lycum item vrbs eſt lycopolitarum in Aegypto: teſte Ptolemęo.

Lindum. Require in dictione lindus

Lindus cum i latino ſcribitur: ita em̄ in Homeri vetuſtiſſimo codice ſcriptū legi in. ij. Ilia. λινο/δλον ιηλύσοστε καὶ ἀργινοεντα κα/μεῖρον. Et in Simonidis antiquiſſimo codice etiā ſic ſcriptū īueni. τορεν ροδ\ω κολοσ/

σονοκτάκισ δέκα λάχησ εποίει πή-
χεων ρο λινδιοσ. Tortelliꝰ autē cū y greco
ſcribi præcipit: vrbs fuit in inſula Rhodo: teſte
Home. lib. Iliados pręfato. Alia eodē nomine
eſt in Dorica regione: teſte Herodo. lib. hiſt. i.
Lyndum nomen eſt duarū vrbium: teſte Ptole
męo: quarū vna Corytanorum eſt. alia Dau-
niorum in Britānia. Lydia cum y greco in pri-
ma ſyllaba: ꝓuincia eſt in minori Aſia: teſte Pli
nio lib. v. natu. hiſto. Lydus cū y gręco: pro-
prium fuit viri nomē. a quo lydia ipſa cogno
minata eſt: teſte Herodo. lib. hiſto. i. Lyde huiꝰ
lydes eadē ſcriptura: propriū fuit mulieris no
men. cuius meminit Iuue. ſaty. ij. dicens. In cō
dita pyxide lyde.

Linea cum i latino fluuiꝰ eſt Hiſpaniæ: teſte Pto
lem. alias lethes vocatus: teſtibꝫ Solino & Stra-
bo. vt in dictiōe letum vidimus. In alio autem
ſignificato: linea notum eſt vocabulū. Linus cū i la
tino: inſula quędam eſt deſerta iuxta occidētalem
plagam Ibernię: vt Ptolem. oſtēdit. Fuit etiam
linus propriū viri nomen: cuiꝰ meminit Vir-
gi. in Bucoli. dicens. Vt linꝰ hęc illi diuino car-
mine paſtor. Linum: notū ē quid ſignificat. neq; ab
eo quod eſt lenis: lene deſcendit: vt cum Catho
lico Vgutio ſomniauit: ſed a λήνεω antiquo
verbo gręco. quod detinere ſignificat. Virgi. geor-
gicorum. i. Vrit enim lini cāpum ſeges: vrit auenæ.
Lineo lines ſecūdę cōiuga. antiquū verbum eſt
gręcū: quod detinere ſignificat. Lino linis tertię: fa-
cit in pterito leui: teſte Donato ſuper Terentij
Eunuchum: ac etiam liui: teſtibus Diomede &
Phoca: necnō & lini: teſte Priſci. Varronē indu
cente dicētem in re ruſtica. Cum oblinerit vaſa
Teren. in Eunucho. Releui omnia dolia mea. In
ſupino autē facit litum: li ſyllaba correpta. Ti
bul. Oblitus & muſto feriet pede ruſticꝰ vuas.
Linio linis quartę format pręteritū ſm analo-
giam liniui: ſupinum linitū. et tam linio quam lino
primam ſyllabā corripit. & ſi Vgutio dicat ha
bere ꝓductā. Virg. Seruataq; mella. theſauris
relines. Hora. in epiſto. Nec ſocerū quęrit: quē
verſibus oblinat atris. Sedulius. Mēbra operis
natale lutum per clauſtra genarum. Illiniens ho-
minem: veteri de ſemine ſupplet. Lucretiꝰ lib.
iiij. Melius vigilare ſit ante. Qua docui rōne ca
uereq; ne illiniaris. Quare errauit Petrus Ri-
ga: cum dixit in Tobia. Linijt hinc oculos: fit
medicina patri. Placet etiā hoc loco nōnullos
alios eiuſdem Petri errores prodere: ne verſifi
catores illius auctoritati: plus quam oportet inni-
xos: errare cōtingat. Petrus in libris Regū. In-
de refert Ioſephus: quod mira gerens Eleazar.
Nā teſte Priſcia. nomina barbara acutū in fine
accentū detinētia: more latino declinata: accen-
tum ipſum acutū retinēt: & penultimā produ-
cunt ſyllabā. vt ab Adam Adamus. a Ioſeph
Ioſephus. a Iair Iairus: vt eſt alibi apud eundē
Petrū. Mēſa leui ſplendet curata nara Iairi. Idē
in Luca. Alphęi Iacobus: Thadęus: Bartholo
męus. Nā a Iacob declinatiōe latina fit Iacobus
penultima (vt ſupra dictū eſt) ſyllaba ꝓducta.
Vñ Claudianus ait. Quid laceras verſus dul-
ci Iacobe meos. Simili etiam errore peccauit Ale-
xander cō dixit. Filius Alphęi Iacobiq; Maria
quieſcunt. Petrus i Geneſi. Quę polymita fuit
oſcula dādo patri. Polymitꝰ cū vnico l ſequen
te y gręco & i latino in penultima ſyllaba: ſe-
quente t exili ſcribit: nomē eſt adiectiuū: id ſig-
nificans quod varijs filis: hoc eſt diuerſorū co
lorum eſt cōtextum. Nam πολύ multū: μί-
τοσ autē filū interptat. Et cū Polymita quat-
tuor ſyllabas breues cōtineat: nec Heroico: nec
elego: niſi per ꝓceleumaticū pedē locari metro
poteſt. Petrus in Geneſi. Vt tua pſpicue ſcripta
Matthęe ferūt. Matthęus cū t exili in prima ſyl
laba & th aſpirato in ſecūda & æ diphthongo
ſcribit: primāq; ꝓducit poſitiōe ſyllabā: quod
etiā Alexander cōfrater meus obſeruauit cum
dixit. Matthęū legitur: pſalmos erat ante legen
dum. Quod tamē quam cōgruum ſit: ipſe viderit.
Petrus in Exodo. Cum fimo: vituli carnes: co-
riumq; cremat. Fimus primā corripit ſyllabā
Romulus. Dū rigido fodit ore fimū dū quęri-
tat eſcam. Petrus. Septima lux celebris: hebdo
mada ſeptima feſtis. Hebdomada cū aſpirato
initio. & Hebdomas i recto declinari poteſt: vt
in ipſa dictiōe vidimus. Et do ſyllabā corripit:
vt eſt apud eundē Petrū in Daniele. Septem ſic
annos hebdomas vna facit. Petrus in Leuiti.
Aurea facta foris ſimulās hypocrita fingit. hy
pocrita cum y gręco in prima ſyllaba: & i lati
no in penultima: & c & t exilibꝫ ſcribit: cōponi
turq; ex ὑπο quod eſt ſub: quod & corripit pri-
mā ſyl. & κρίσισ iudiciū. Et dici pōt a noſtris
ſimulator. Petrus in Luca. Praua relinque tuū
nō miniſcaris opꝰ. Miniſcor verbum: quod in vſu
nō eſt: niſi in cōpoſitiōe. vt Cōminiſcor: Remi
niſcor: ni ſyllabā poſitiōe ꝓducit. Petrꝰ in Lu
ca. Hydropicū curat Ieſus: & ne pmo recūbas.
Hydrops huiꝰ dropis cū aſpirato principio et
y gręco ſcribit: & dro ſyllabā ꝓducit. quia apud
gręcos ω mega eſt. Hora. in epiſto. Si noles ſa
nus: cures hydropicꝰ & ni. Simili quoq; errore pec
cauit Macer cū ait. Hydropicis ſic hūores deſic
cat aquoſos. Petrꝰ in Luca. Bartimęus Timęi
filius vnꝰ erat. Bartimæus quattuor ſyllabarum. &
Timęus triū: cū c exili & i latino & æ diphthō
go in penultima ſyl. ſcribit: quā etiā naturaliter
ꝓducit. Vñ Sedulꝰ ait. Dū reſidēs cęcꝰ Timęi
filꝰ illud. Petrꝰ in Luca. Cęſareū munifica vi-
dens quod mōſtrat hebręus. Numiſma primam

corripit ſyllabā.Martia. Cur data ſint eq̄ti bis
quinq; muniſmata. quare Horartius .Retulit
acceptos regale numiſma Philippos . Parti/
tio a partitu ſupino huius v̄bi partior formaꝛ̄
& ti ſyllabā ꝓducit.Petr⁹ in Leuiti. Vpupa: q̄
melius ita dr̄ Epopa:nidū. Epops meli⁹ q̄ epo
pa:hęc volucris declinaꝛ̄ :primā corripit ſylla
bā.Oui.lib.Metamor.vi.Nomē epops volu/
cri:facies armata videꝛ̄. Quinetiā vpupa u ſyl
la. corripit.Alexāder neq̄.Cū fulicis vpupiſq;
petūt excelſa volādo.Petr⁹ in li.numeroꝝ.Hu
mana Pilus eſt in carne ſupius illud. Superi⁹ a
ſupra vel ſupera: vt tradit Caper: cōparatiuū
eſt.ſupera autē penultimā ſyl.corripit. Tulli.ī
Arato.huic ſupera duplices humeros affixa vi
deꝛ̄:ſtella micās.Idē in eodē. Toru⁹ draco ſer/
pit ſubter:ſuperaq; retorquens ſeſe. Quod etiā
Priſ.tractatu de p̄poſitiōe annotauit.Petrus ſu
per libros Regum.Initiū fidei deſignāt hoſtia
portę. Initiū cū quattuor ſylla.breues ꝯtineat:
metro heroico capi nō poteſt.Petr⁹in Thobia
Leue gerūt: & eos gr̄a ſūma replet.Leuis leue:
nō oneroſum:le ſyllaba corripit. Vir.li.ęneid.
xij.Coryti q; leues hūeris & lœtifer arc⁹. Petr⁹
in Daniele.Hariolus regis ſoluere viſa nequit.
Hariol⁹ cū aſpirato initio ꝓceleumatic⁹ pes eſt
ꝗ quattuor ſyllabis breuibꝫ cōſtat.Petr⁹ in Da
niele. Sunt tibiæ ferꝛ:q̄dam pars ferrea dura.
Tibia cū t exili & i latino vtrobiq; primā ꝓdu
cit ſyl. Hora.in arte poe. Tibia nō vt nūc ori/
chalco iūcta:tubeq;.Petrus in Iudith.Rẹticulū
ſericū ſcriptura vocat conopeū.Sericus ſe ſyl.
ꝓducit. Sic etiā conopeū:primā ꝓducit ſylla.
Virg.li.geor.i. Velleraq; vt folijs depectūt te/
nuia ſeres.Iuue. Vt teſtudineo tibi lētule cono/
peio:vbi Spōdeus quintū locū detinet.Petr⁹in
lib.Machabeoꝝ.Iudas cognomē cui Macha/
bęus erat.Macchabæus cū gemino c exili & æ
diph.ſcribiꝛ̄: & primā ꝓducit poſitiōe ſyl.Pe/
trus in lib.Machab.Ergo Corgias.Ptolemę⁹.
Nicanor:ab illo.Ptolemę⁹ tetra ſyllaba dictio
cum p in initio:& t exili & vnico l ſequēte & æ
diph.in penultima ſyl.ſcribiꝛ̄:quā & naturali/
ter ꝓducit. vt eſt apud eundē Petrū. Facta Pō/
pei nece Mitridati Ptole.Luca. Ius & fas mul/
tos faciūt Ptolemęe nocētes.mithridates cū i la
tino vtrobiq; & th aſpirato in ſecūda & t exili
in vltia ſyl.ſcribiꝛ̄:& penul.ꝓducit.Marc⁹ Ma
nilius li.iij.Poſt victas mithridatis opes:pela/
guſq; receptū.Iuue.ſaty.xiiij.Ocyus archige/
nē q̄re:atq; eme q̊d mithridates.Petr⁹ in Luca.
Hic ager acheldemac ſermōe vocatur hebręo.
Acheldemac ſecūdā ſyl.poſitōe ꝓducit.Vn̄ in
Eua colūba legiꝛ̄ :cāpus acheldemac.Petrus in
Luca.Sed ſolui Barrabā:non chriſtū poſcit he
bręus.Barabbas auctore Hiero. Scyrū eſt vo/
cabulū ex bar:q apud illos filius dr̄:& abba:q
eſt pater ꝯpoſitū.Ideoq; cū geminato b ſcribiꝛ̄
mediāq; ſyllabā poſitōe ꝓducit.Seduli⁹.Tūc
coluere Bahal:tūc elegere barabbā. Petr⁹ ī Lu
ca.Scripſit Origenes:ꝙ nō tenebroſa fuerunt.
Oia em̄ noia in genes terminata:ge ſyl.corripi
unt:vt ī intio libri vltimi diſſerem⁹.Petr⁹ ī Lu
ca.Poſt paraſceuen lux q̄ ſequiꝛ̄ phariſęos.Pa/
ra p̄poſitio gręca primā ſyl.corripit.Vn̄ Ale
xander ait.p̄cedēte para: breuiaꝛ̄ læſio lōga: b̄
eſt Paralyſis.Errat tn̄ Alexāder in deriuatione
hui⁹ vocabuli:dū ex gręco & latino eſſe cōpo
ſitū putat.Nā paralyſis cū y gręco in penulti.
ſyl.A παραλύω:q̊d ſt diſſoluere deriuatur
Petr⁹ ī Luca.Ante diē ſabbati dū licet illud agi
Sabbatū cū gemino b ſcribiꝛ̄:primāq; ſyl. po
ſitiōe ꝓducit.Perſius.Recutitaq; ſabbata pal/
les.Iuue.ſatyra.vi.Obſeruat & vbi nudo pede
ſabbata reges.Petr⁹.Candacis regina viꝝ iam
duxerat iſtū.Cādacis ægypti regina fuit:& da
ſyl.corripit.Sicut Salmacis.atracis.Iuue. Can
dacis æthiopū dicant arcana.Oui.li.Meta.xv.
Cui nō audita eſt obſcænę ſalmacis vnda. Idē
li.i.de amore.Atracis ambiguos traxit ī arma
viros.Petr⁹ in Luca.Dū venis in regnū:Chri/
ſte memēto mei. Venis:nis ſyl.ꝓducit.Siſi q̄q;
errore peccauit Arator:cū ī initio heroici v̄ſus
aduenis dixit.Idē & Seduli⁹ errauit:cū ait.Per/
uenis ad xp̄m.Peccauit etiā Seduli⁹ in b̄ verbo
excutire:cu ſyllaba cōtra naturā ꝓducēdo:in/
abluta ſyllabam breuiābo:in iugis iuge: iu
ſyllabā corripiēdo. Petr⁹ in lib. Nu. In terrā
ſanctā de⁹ impat idola tolli.είδωλον cū ει
diph.& ω mega ī media ſyl.apud gręcos ſcri/
biꝛ̄:q̄ lr̄a vbiq; ꝓducta eſt. Vn̄ Home.li.Iliad.
xxiij.ait.τῆλε μὲ εἴργουσι ψυχαὶ εἴδ/
ωλα καμόντων. Cōſimili errore peccauit
Arator cū dixit.Claudicat ęgyptū cupiēs atq;
idola q̄rens.Sic et Prudētius in pſychomachia
dicēs.Quouſq; viros:nō ira fremēs: nō idola
bello.Errauit & Alexāder cū ait.Idola dic lon
gū:tn̄ īuenies idolatra. Petr⁹ in Geneſi. Tu pri
or egreſſū fac:& cōiunx tua nati.Poſtea.Fac p
face p apocopen dr̄.Et ſicut facio fa ſylla.corri
pit.ſic & fac c correptā habet.Oui.heroidum.
Phylli fac expectes demophoonta tuū.Poſtea
vnica dictio a:ſyl. ꝓducit.Petr⁹.Crine ꝙ allo/
phylis hoſtibꝫ ille daꝛ̄. Allophyl⁹(vt in ip̄a di
ctiōe vidim⁹) cū gemiato l & y gręco: ſequēte
vnico l ſcribiꝛ̄:& dici p̄t alienigena. Qđ aūt ibi
in a lr̄a dubius petrū induxi: nuperrima lectiōe
certior effect⁹ excluſo ꝓcul dubio:hic certi⁹ an/
notaui.nā (vt ibidē diſſeruim⁹)allophyl⁹ phy
ſyllabā ꝓducit.Statius lib.i.Siluaꝝ.Hunc q̄q;
perq; nouē tenuit Pāphylia meſſes. Nam ex
παν & φυλος cōponiꝛ̄, Petr⁹ in li.nūeroꝝ

Ollarꝶ carnes;peponũ fercła porros. Peponũ
neu.gñe apud Grȩcos declinaṫ: & primã corri
pit ſyl.Homer⁹ li.Ilia.ῆ.ω πέπονες. κακὲ
λέγχε αχᾶι ιδ\ες ουκέτ αχᾶι οι. πέ
πονες.i.molles & ĩbecilles.ꝑ Metaphorã a
peponis:q̃ tactu mollia ſunt. Errauit etiã Ara
tor & alibi:cũ ait.Cui tãgere nõ ſum calciamẽ
ta pedũ dign⁹:neq; ſoluere ſummã.Quȩ ligat
excelſas hũilis corrigia plãtas.Nã Calciamen
tũ metro capi nõ põt heroico.neq; calciamen:
a q̃ calciamẽtũ formatũ eſt. Corrigia cũ dupli
cato r.a corrigo gis:ex cõ & rego deriuaṫ:& ri
ſyllaba correpta eſt. Idẽ. Profeſſio vera mẽda
ci teſte ſonat.Profiteor:pro ſylla.corripit.Oui
di.in faſtis.Nõ eſt de tetricis:nõ eſt dea magna
ꝓfeſſis. Columel. li.xi. Vimq; ſuã idcirco ꝓfi
teṫ noĩe graio.Arator. Nullaſq; volẽs ꝯtinge
re mẽſas.Eſuris ad facin⁹.Idẽ. Aduenis ĩcluſo
ſoluere vincla gregi.Nã eſurio eſuris.aduenis:
is ſylla. ꝓducũt.Arator. Forma ſacrificiꝭ ꝑfe
cti priſca caniſtro:tres panes offerre iubet. Sa
crificiũ cry ſyl.corripit:nec metro capi põt he
roico.Enni.Sic nos ille ſuos diꝭs ſacrificare pu
ellos.Meli⁹ dixiſſet Arator h̃ mõ. Sacrifici for
ma:ꝓ ſacrificiꝭ.Arator.Auſtralẽ celebrare viã
quã ſpado iugatis:ȩthiopũ ꝑgebat equis. Spa
do eunuchus dr̃.& ſpa ſyl.corripit.Iuue.ſat.i.
Cũ tenet vxorẽ ducat ſpado:Meuia Tuſcũ.Fi
gat apꝶ:& nuda teneat venabula mãma.Mar
tia.Nec ſpado iã nec mœch⁹ erit te p̃ſide quiſq̃
At prius(o mores)& ſpado mœchus erat.

Lingo lingis & linguo linguis.a q̃ lingua deſcẽ
dit:Priſcia.teſte efferri poteſt.

Lingua(vt ſcribit Põpeius)nõ ſolũ pars corpo
ris diciṫ:ſed etiam differẽtia ſermonũ: ꝓmon
toriꝭ quoq; genus nõ excellẽtis:ſed molliter in
planũ deuexi. Et format diminutiue lingula ꝑ
cõciſionem n litterȩ ligula:teſtib; Priſ.& Põpe.
in hȩc verba dicẽte.Ligula ꝑ diminutionẽ lin
guȩ dicta:aľas a ſiĺitudine exertȩ linguȩ:vt ĩ cal
ceis.alias inſertæ.i.infra dentes coercitȩ. vt ĩ ti
biꝭs:pro ea quȩ calceoꝶ eſt. Mar.Nõ extrema
ſedet lunata lingula planta.Nõnũq̃ etiã(vt di
ximus)n abiꝭciṫ: & li corripiṫ ſyllaba.Iuue.ſa
ty.v.Et ligulas dimittere ſollicitus ne.Tota ſa
lutatrix iam turba gerit orbẽ.Et hoc ſignifica
to:a ligãdo ligulũ dictam Seruius tradidit:q̃d
tamen(vt p̃tractum eſt)Priſcia.& Feſtus per di
minutionẽ a lingua fieri voluerũt.Nã & Gel
lius ad ſiĺitudinem linguȩ fieri voluit:licet in
alio ſignificato ligulam dictã affirmauit:cum
dixit.Ligula genus eſt gladiꝭ ad ſimilitudinem
linguȩ.Et(vt puto)gladius ille eſt:quo aroma
tariꝭ ad extrahẽda e vaſis vnguenta vti ſolẽt:
quod aliꝭ etiã cochliare quo aromata vertunṫ
interp̃tati ſunt.vt Georgius:quẽ nõnulli etiã

ſingulãm:licet inerudite:appellauere.quod q̃
dem Martia.hoc diſticho improbat:cum ait.
Quãuis me ligulam dicant equiteſq;:patreſq;.
Dicor ab indoctis lingula grãmaticis.A lingu
la venit Lĩgulaca.Lingulacȩ aũt vt ſcribit No
nius:verboſi dicũtur.Plau.in Caſina. Lingu
laca eſt:nam nunq̃ tacet.Lingulaca item genus
eſt piſcis:dicente Pompeio.Lingulaca gen⁹ pi
ſcis eſt:vel mulier auguratrix.

Linguo.Require in dictione Lingo

Lingula.Require in dictõe Lingua.

Linquo linquis facit in p̃terito liqui:li ſyllaba
indifferẽter poſita.Virg.Nec tamẽ indecorem
tua te regina reliqui.Idem. Namq; ſua patriã
liquerat tellure ſepultam.Liquo liquas primȩ
cõiuga.facit in p̃terito liquaui:in ſupino liqua
tum.Liqueo liques ſecũdȩ facit p̃terito licui.Et
vtrũq; verbum primã corripit ſyllabã.Perſi⁹.
Et plorabile ſi quid. Eliquat & tenero ſupplan
tat verba palato. Luca.lib.viꝭ.Ereptaq; tela li
quauit. Oui.li.Metamor.viꝭ.Delituit:ſtagnũ
q; ſuo de nomine fecit.Liquor liqueris depo.
tertiȩ ꝯiug.primã producit ſyl.Luca.li.ix. Li
quitur & nigra diſtillant inguina tabæ.Ouid.
li.Metamor.ꝭ.Liquitur vt glacies incerto ſau
cia ſole.A liquo liquas fit Liquaſco:li ſyl.cor
repta.A liqueo liques fit Liqueſco prima ſimi
liter correpta ſyllaba.Perſius. Tot tibi cum in
flãmas iunicum omenta liqueſcant.Ouid.lib.
Metamor.viꝭ.Dilapſa qeſcũt:Afflatuq; no
cent:& agunt cõtagia late.A liquor fit etiã Li
queſco:li ſyllaba ꝓducta.Ouid.li.i.de Ponto.
Sic mea perpetuis liqueſcunt pectora curis.

Lynter cum y grȩco & t exili ſcribiṫ.neq; a lino
linis deriuaṫ:vt cũ Catholico Vgutio ſomnia
uit.ſed a λοῦτηρ teſte Priſ.prima diphthõgi
abiecta vocali & n lr̃a interpoſita.Vir. Cauat
arbore lintres:genus eſt nauiculȩ:quȩ ab Vgu
tione in dictiõe dromus etiam hȩc lintris in re
cto declinaṫ:& fœmi.gñis eſt:teſte Priſci.apud
grȩcos autẽ maſculini:quo etiã genere:hoc eſt
maſcu.noſtri veteres:grȩcorum inſtar protu
lere:vt Caper teſtatur & Probus.

Lyntris. Require in dictiõe lynter.

Liqueo.Require in dictiõe linquo.

Liquaſco..Require in dictõe linquo

Lique ſco.Require ibidem.

Liquor tam neutro q̃ maſcu.gñe antiqui protu
lerunt:teſtibus Capro & Probo.

Liquo..Require in dictione linquo

L ante IR & IS

Lyra cum y grȩco ſcribiṫ: inſtrumentũ eſt mu
ſicum:& primã ſyllabam corripit. Inde delir⁹
delira delirum:li ſyllaba correpta. Lucre.li.i.
Quod facit hic idem perdelirus eſſe videṫ. Nã
cõtra ſenſus ab ſenſib; ipſe repugnat.Lyra cũ i

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN